

รวมคำฟ้องคดีอาญา

เล่ม 1

มาตรา 136-288

โดย

พันตำรวจเอกเมธา วาดีเจริญ

นิติศาสตร์มหาบัณฑิต เอกกฎหมายปกครอง

และ

ดร.วนิดา วาดีเจริญ

www.soutpaisallaw.com

รวมคำฟ้องคดีอาญา

(เล่ม 1)

มาตรา 136-288

โดย

พันตำรวจเอกเมธา วาดีเจริญ

นิติศาสตร์มหาบัณฑิต เอกกฎหมายปกครอง

และ

ดร.วนิดา วาดีเจริญ

รวมคำฟ้องคดีอาญา (เล่ม 1) มาตรา 136-288

ผลิตและจัดจำหน่ายโดย

สำนักพิมพ์สูตรไพศาล

วิสูตร ธนชัยวิวัฒน์ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา

155 เพชรเกษม 63 ซอยวัดม่วง บางแค กทม. 10160

Tel. 0-2413-4349 (3 คู่สาย) FAX. 0-2455-5027

www.soutpaisallaw.com

พิมพ์ครั้งที่ : 1

ปีที่พิมพ์ : พฤษภาคม 2556

บรรณาธิการ : ฐาน ธนชัยวิวัฒน์

Copyright @ เฟลท / ทอง

By Soutpaisal Law สงวนลิขสิทธิ์

จำนวน 1,000 เล่ม

ISBN 978-616-325-010-0

ราคา 200 บาท

วิธีสั่งซื้อ

1. ซื้อโดยตรง ณ สูตรไพศาล ซีเอ็ดบุ๊ค ห้างร้านตัวแทนทั่วไทย
2. ชำระเงินทางธนาคาร หรือ ATM 24 ชม. หรือ
3. ธนาคารออนไลน์ สั่งจ่าย สูตรไพศาล ปท. ภาษีเจริญ 10160

หมายเลขบัญชี “สูตรไพศาล โดยนายวิสูตร ธนชัยวิวัฒน์”

เมื่อชำระเงินแล้ว โทรหรือ FAX แจ้งการสั่งซื้อ

ธนาคาร	สาขา	ออมทรัพย์	ธนาคาร	สาขา	ออมทรัพย์
กสิกรไทย	บางแค	053-2-13352-1	ทหารไทย	พราณนก	019-2-44357-0
กรุงเทพ	บางแค	120-4-91552-2	ไทยพาณิชย์	เพชรเกษม 69	112-2-04179-2
กรุงไทย	บางแค	040-1-01272-7	ธนชาติ	เดอะมอลล์บางแค	012-2-03500-4
กรุงศรีอยุธยา	เพชรเกษม 55	300-1-17888-8	UOB	บางแค	226-2-09119-8

บทนำ

ด้วยหนังสือ รวมคำฟ้อง คดีอาญา พิมพ์ครั้งแรกได้จำหน่ายหมดมาเป็นเวลานานแล้ว และมีผู้ที่ประสงค์ต้องการจะเป็นเจ้าของได้สอบถามมาเป็นจำนวนมาก ประกอบกับประมวลกฎหมายอาญาและพระราชบัญญัติที่มีโทษทางอาญาได้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขใหม่มาเป็นเวลานานแล้ว จึงได้รวบรวมแบบคำฟ้องใหม่ๆ มาแก้ไขเพิ่มเติมให้ทันกับเหตุการณ์และกฎหมายที่มีการแก้ไขใหม่ เพื่อสนองความต้องการของผู้ประสงค์ต่อไป และขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความอุปการะด้วยดีตลอดมา

แต่สังขารของมนุษย์นั้น เมื่อกระทำการใดๆ ย่อมมีผิดพลาดได้ เป็นของธรรมดา หากหนังสือเล่มนี้มีผิด เกิน ขาด ตก บกพร่อง ด้วยประการใดๆ ผู้รวบรวมขอน้อมรับด้วยความเต็มใจ

พ.ต.อ.เมธา วาดีเจริญ

ดร. วนิดา วาดีเจริญ

สารบัญ

ลำดับ		หน้า
1	ดูหมิ่นเจ้าพนักงานซึ่งกระทำการตามหน้าที่	1
2	แจ้งความเท็จต่อเจ้าพนักงาน	5
3	เรียกรัษฎ์สินให้เจ้าพนักงานกระทำการหรือไม่กระทำการอันเป็นคุณหรือเป็นโทษ	8
4	กระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หน่วงเหนี่ยว กักขัง และกรรโชกทรัพย์	11
5	เป็นเจ้าพนักงานใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบ	14
6	เป็นเจ้าพนักงานใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบ	17
7	เป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ	21
8	เป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ	25
9	ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบทำให้เสื่อมเสียเสรีภาพ	29
10	เป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ	32
11	เป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ บุกรุก	37
12	บุกรุก ทำให้เสียทรัพย์ ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ	40
13	แจ้งข้อความอันเป็นเท็จ	43
14	แจ้งข้อความอันเป็นเท็จ เพื่อจะเกลี้ยให้เขารับโทษหนักขึ้น	46
15	แจ้งความเท็จ	49
16	ฟ้องเท็จ	52
17	ฟ้องเท็จ	56
18	เบิกความเท็จ	60
19	เบิกความเท็จ	64
20	เบิกความเท็จ	68
21	ร่วมกันมั่วสุมก่อให้เกิดความวุ่นวายขึ้นในบ้านเมือง เป็นช่องโจร	72
22	เป็นช่องโจร มีอาวุธปืนไม่ได้รับอนุญาต	75
23	มั่วสุมกันตั้งแต่สิบคนขึ้นไป ประทุษร้ายให้เกิดความวุ่นวายขึ้นในบ้านเมือง	78
24	ทำให้เสียทรัพย์ วางเพลิงเผาทรัพย์	82

สารบัญ

ลำดับ		หน้า
25	วางเพลิงเผาทรัพย์	85
26	กระทำให้เกิดเพลิงไหม้	88
27	กระทำให้เกิดเพลิงไหม้โดยประมาท	91
28	ร่วมกันปลอมและใช้เอกสารปลอม	94
29	ปลอมและใช้เอกสารปลอมเข้ามาในราชอาณาจักร	100
30	ร่วมกันปลอมและใช้เอกสารปลอม	103
31	ปลอมและใช้เอกสารปลอม	108
32	ปลอมและใช้เอกสารสิทธิปลอม นื้อ โกง	113
33	ปลอมและใช้เอกสารปลอม และชักยอก	124
34	ปลอมและใช้เอกสารปลอม	128
35	ร่วมกันปลอมและใช้เอกสารสิทธิอันเป็นเอกสารราชการปลอมและนื้อ โกงทรัพย์	131
36	ปลอมและใช้เอกสารราชการปลอม	134
37	ปลอมและใช้เอกสารราชการปลอม	138
38	ปลอมและใช้เอกสารราชการปลอม	141
39	ปลอมและใช้เอกสารราชการปลอม	144
40	ปลอมและใช้ตัวเงินปลอม	148
41	ปลอมและใช้เอกสารปลอม	152
42	ร่วมกันปลอมและใช้ตัวเงินปลอม นื้อ โกง รับของโจร	155
43	ร่วมกันปลอมและใช้พินัยกรรมปลอม	160
44	ปลอมและใช้เอกสารสิทธิอันเป็นเอกสารราชการปลอม นื้อ โกง	163
45	ร่วมกันปลอมและใช้เอกสารปลอม	167
46	ร่วมกันปลอมเอกสารราชการ	170
47	ปลอมเอกสารราชการ	174
48	ร่วมกันปลอมและใช้เอกสารสิทธิปลอม พยายามนื้อ โกง	178

สารบัญ

ลำดับ		หน้า
49	ปลอมและใช้เอกสารสิทธิปลอม พยายามฉ้อโกง	182
50	แจ้งให้เจ้าพนักงานจดข้อความอันเป็นเท็จและใช้เอกสารนั้น	186
51	แจ้งให้เจ้าพนักงานจดข้อความอันเป็นเท็จในเอกสารราชการและใช้เอกสารนั้น	189
52	ข่มขืนกระทำชำเราหญิงโดยใช้กำลังประทุษร้าย	193
53	ร่วมกันเลียนเครื่องหมายการค้า	196
54	เลียนเครื่องหมายการค้าของผู้อื่นซึ่งได้จดทะเบียนแล้ว	200
55	ร่วมกันพาหญิงไปเพื่อการอนาจาร พรากผู้เยาว์ไปเพื่ออนาจาร	204
56	ข่มขืนกระทำชำเราอันมีลักษณะเป็นการโทรมหญิง	208
57	ข่มขืนกระทำชำเราและทำร้ายร่างกาย	211
58	ทำอนาจารแก่บุคคลอายุกว่า 15 ปี	214
59	ทำอนาจารแก่บุคคลอายุกว่า 15 ปี	217
60	อนาจารเด็กอายุยังไม่เกิน 15 ปี	220
61	กระทำอนาจารเด็กอายุยังไม่เกิน 15 ปี	223
62	ดำรงชีพจากรายได้ของผู้ค้าประเวณี	226
63	ร่วมกันฆ่าผู้อื่นพกอาวุธไปในทางสาธารณะ	229
64	ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา และพาอาวุธมีดไปในที่สาธารณะ	232
65	ร่วมกันจ้างวานใช้ให้ฆ่าผู้อื่น	235
66	ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา พก พาอาวุธเหล็กขูดซาร์ฟ	238
67	ฆ่าผู้อื่น	241
68	ฆ่าผู้อื่น	244
69	มีอาวุธปืนไปในทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุสมควรและพยายามฆ่าผู้อื่น	247
70	มี พา และใช้วัตถุระเบิดและพยายามฆ่าผู้อื่น	251
71	ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา มีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไม่ได้รับอนุญาต	254
72	พยายามฆ่าผู้อื่น	257

สารบัญ

ลำดับ		หน้า
73	ร่วมกันฆ่าผู้อื่น มีอาวุธปืนไว้ในครอบครอง	261
74	มีและพาอาวุธปืน พยายามฆ่าและทำร้ายร่างกายสาหัส	263
75	พยายามฆ่าผู้อื่น	266
76	ร่วมกันทำร้ายร่างกายพยายามฆ่า และฆ่าผู้อื่น	269

คู่มือยื่นเจ้าพนักงานซึ่งกระทำการตามหน้าที่

(๔)

คำฟ้อง

คดีหมายเลขคำที่ 000 /๒๕ 00

ศาล แขวงพระนครเหนือ

วันที่ 1 เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕ 00

ความ อาญา

ระหว่าง { พนักงานอัยการ กรมอัยการ กองคดีอาญา กอง 10 โจทก์
นายเมธี พิเมธา จำเลย

ข้อหาหรือฐานความผิด ร่วมกันคู่มือยื่นเจ้าพนักงานซึ่งกระทำการตามหน้าที่

จำนวนทุนทรัพย์ บาท สตางค์

ซึ่งพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาล พญาไท ได้สอบสวนแล้ว

ข้าพเจ้า พนักงานอัยการ กรมอัยการ กองคดีอาญา กอง 10 โจทก์

เชื้อชาติ สัญชาติ อาชีพ

เกิดวันที่ เดือน พ.ศ. อายุ ปี อยู่บ้านเลขที่

หมู่ที่ ถนน ตรอก/ซอย

ใกล้เคียง ตำบล/แขวง

อำเภอ / เขต จังหวัด โทรศัพท์

ขอยื่นฟ้อง นายเมธี พิเมธา จำเลย

เชื้อชาติ ไทย สัญชาติ ไทย อาชีพ รับจ้าง

อยู่บ้านเลขที่ หมู่ที่

ถนน ตรอก/ซอย

ใกล้เคียง ตำบล/แขวง

อำเภอ / เขต จตุจักร จังหวัด กรุงเทพมหานคร โทรศัพท์

หมายเหตุ ในช่องสำหรับลงชื่อโจทก์จำเลย ถ้าเป็นราษฎรให้ลงชื่อตัวชื่อสกุล ถ้าพนักงานอัยการเป็นโจทก์ให้แสดงตำแหน่ง

มีข้อความตามที่กล่าวต่อไปนี้

ข้อ 1. เมื่อวันที่ 10 มกราคม 2500 เวลากลางวัน พล.ต.ต.จ. ผู้เสียหายผู้ช่วย
 ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ได้รับสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจ
 นครบาล 1 เรื่อง มีนาย.ช. ผู้กล่าวหา จ.ส.ต.ส. กับพวก ผู้ต้องหา ข้อหา ร่วมกันทำร้ายร่างกาย
 ผู้อื่นเป็นอันตรายเป็นเหตุมาพิจารณา ผู้เสียหายได้สั่งให้สอบสวนพยานเพิ่มเติมให้สิ้นกระแส
 ความ ต่อมาวันที่ 19 มกราคม 2500 สำนวนการสอบสวนดังกล่าวได้เสนอมายังผู้เสียหายอีก โดย
 มี ร.ต.อ.ว. ประจำแผนกคดี กองบัญชาการตำรวจนครบาล พิจารณาแล้วมีความเห็นควรสั่ง
 ไม่ฟ้องผู้ต้องหาผู้เสียหายพิจารณาสำนวนการสอบสวนดังกล่าวแล้ว วันที่ 20 มกราคม 2500 ได้
 บันทึกเสนออธิบดีกรมตำรวจว่า พยานหลักฐานอ่อน ควรสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหา อันเป็นการปฏิบัติ
 ราชการตามอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย

เมื่อระหว่างวันที่ 20 มกราคม 2500 ถึงวันที่ 21 มกราคม 2500 ทั้งเวลากลางวัน
 และเวลากลางคืนต่อเนื่องกับ จำเลยนี้เป็นบรรณาธิการ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณาหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์
 ชื่อ 0000 ซึ่งพิมพ์จำหน่ายให้กับประชาชนทั่วราชอาณาจักรไทย ได้กระทำผิดกฎหมายกล่าวคือ
 จำเลยกับพวกซึ่งใช้นามปากกาว่า ด.น. ซึ่งยังไม่ได้ฟ้อง ได้บังอาจร่วมกันลงพิมพ์โฆษณา ดุหมิ่น
 ผู้เสียหายในหนังสือพิมพ์ 0000 ฉบับที่ 213 ปีที่ 1150 ประจำวันที่ 22-28 มกราคม 2500 หน้า 3
 คอลัมน์ 000 มีข้อความว่า “..กฎหมายไม่ศักดิ์สิทธิ์ เพราะคนรักษากฎหมายอย่าง พล.ต.ต.จ. ใช้
 ยศข่มขู่ลูกน้อง ร.ต.อ.ว. ให้ปิดบังความชั่วคดีเดียวกัน ซ้อมนักศึกษา ถูกท้วงติงร้องขอความ
 เป็นธรรม ท่าน พล.ต.ต. จ. ยิ่งเบ่งหนัก สอบสวนลูกน้อง ใครปากโป้งพูดเรื่องจะเอาความ
 แทนที่จะสืบสาวราวเรื่องให้ถูกต้อง นายตำรวจชั่วๆ อย่าง พล.ต.ต.จ. อธิบดี พ. ยังคิดจะเลี้ยงไว้
 ให้เสียข้าวสุก ที่ราษฎรเขาเสียภาษีซื้อมาเลี้ยงอีกหรือ พล.ต.ท.ศ. เรื่องความเดิมมี อย่างไร ท่าน
 รับรู้ไว้แล้ว จะปล่อยเงิบหาย ให้ราษฎรคิดว่าท่านมีใจอภัยปรียะเยี่ยง พล.ต.ต.จ. ก็ตามใจ”
 ปรากฏตามหนังสือพิมพ์ดังกล่าวท้ายฟ้อง ซึ่งหมายความว่าในการพิจารณาและมีความเห็น
 สำนวนการสอบสวนของผู้เสียหายดังกล่าว ผู้เสียหายใช้อำนาจหน้าที่โดยไม่สุจริต ข่มขู่
 ร.ต.อ.ว. ให้ปิดบังความผิดของ จ.ส.ต.ส. กับพวก ทั้งนี้ โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้เสียหายเสีย
 ชื่อเสียง ถูกดูหมิ่นและถูกเกลียดชัง

ผู้เสียหายได้ร้องทุกข์ภายในอายุความตามระเบียบแล้ว

เหตุเกิดที่ แขวงทุ่งพญาไท เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร

ข้อ 2. ต่อมาวันที่ 10 มีนาคม 2500 พนักงานสอบสวนได้ตัวจำเลยมาสอบสวน
 และจำเลยได้ให้การปฏิเสธ คดีมีมูล

This image shows a full page of white paper with horizontal dashed lines, typical of primary-ruled notebook paper. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

(6)

คำขอท้ายฟ้องคดีอาญา

การที่จำเลยได้กระทำตามข้อความที่กล่าวมาในคำฟ้องนั้น ข้าพเจ้าถือว่าเป็นความผิดต่อ
กฎหมายและบทมาตรานี้ คือ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 136, 326, 328 พระราชบัญญัติ
การพิมพ์ พ.ศ. 2484 มาตรา 48

ขอศาลได้พิจารณาพิพากษาลงโทษจำเลยตามกฎหมาย และขอศาลได้สั่ง

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

ข้าพเจ้าได้ยื่นสำเนาคำฟ้องโดยข้อความถูกต้องเป็นอย่างเดียวกัน มาด้วย หนึ่ง ฉบับ และ
รอฟังคำสั่งอยู่ ถ้าไม่รอให้ถือว่าทราบแล้ว

_____ โจทก์

แจ้งความเท็จต่อเจ้าพนักงาน

(๔)

คำฟ้อง

คดีหมายเลขดำที่ 000 /๒๕ 56

ศาล แขวงพระนครใต้

วันที่ 15 เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕ 56

ความ อาญา

ระหว่าง { พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด กองคดีอาญา กอง 10 โจทก์
 นายนนนี่ แจ่มเที่ยง จำเลย

ข้อหาหรือฐานความผิด แจ้งข้อความเท็จ แจ้งข้อความอันเป็นเท็จเกี่ยวกับความผิดอาญาต่อ

พนักงานสอบสวน

ซึ่งพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาล บางนา ได้สอบสวนไว้แล้ว

จำนวนทุนทรัพย์ บาท สตางค์

ข้าพเจ้า พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด กองคดีอาญา กอง 10 โจทก์

เชื้อชาติ สัญชาติ อาชีพ

เกิดวันที่ เดือน พ.ศ. อายุ ปี อยู่บ้านเลขที่

หมู่ที่ ถนน ตรอก/ซอย ใกล้เคียง

ตำบล อำเภอ จังหวัด โทรศัพท์

ขอยื่นฟ้อง นายนนนี่ แจ่มเที่ยง จำเลย

เชื้อชาติ ไทย สัญชาติ ไทย อาชีพ รับจ้าง

เกิดวันที่ 25 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2510 อายุ 46 ปี อยู่บ้านเลขที่

หมู่ที่ 5 ถนน บางนา ทราย ตรอก/ซอย

ใกล้เคียง ตำบล/แขวง บางนา

อำเภอ / เขต บางนา จังหวัด กรุงเทพมหานคร โทรศัพท์

หมายเหตุ ในช่องสำหรับลงชื่อโจทก์จำเลย ถ้าเป็นราษฎรให้ลงชื่อตัวชื่อสกุล ถ้าพนักงานอัยการเป็นโจทก์ให้แสดงตำแหน่ง

มีข้อความตามที่กล่าวต่อไปนี้

ข้อ 1. เมื่อวันที่ 5-6 มีนาคม 2556 เวลากลางวันและกลางคืนต่อเนื่องกัน จำเลยได้กระทำความผิดกฎหมายเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน กล่าวคือ

1.1 จำเลยได้นำข้อความอันเป็นเท็จไปแจ้งต่อร้อยตำรวจโท อ. พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลบางนา “ว่า เมื่อวันที่ 5 มีนาคม 2556 เวลากลางวัน โจทก์ได้ทำร้ายร่างกายจำเลยและชิงทรัพย์คือ สร้อยคอทองคำขาวหนัก 1 บาท 1 เส้น กับจีเพชรรวมราคา 50,000 บาท ของจำเลยไป” ความจริงแล้วในวันที่ 5 มีนาคม 2528 เวลาประมาณ 17.30 นาฬิกา โจทก์ไปทวงเงินค่ารับเหมาจากจำเลยจำเลยไม่ยอมชำระ กลับทำร้ายร่างกายโจทก์ แล้วไปแจ้งความเท็จแก่พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลบางนา ว่าโจทก์ชิงทรัพย์เพื่อแกล้งโจทก์ให้ได้รับโทษทางอาญา พนักงานสอบสวนควบคุมตัวโจทก์ไว้ดำเนินคดีข้อหาชิงทรัพย์ เป็นเหตุให้โจทก์ต้องถูกขังอยู่ที่สถานีตำรวจนครบาลบางนา ตั้งแต่วันที่ 6 มีนาคม 2556 ถึงวันที่ 7 มีนาคม 2556 รวม 1 วัน และถูกพนักงานสอบสวนยื่นคำร้องขอฝากขังที่ศาลอาญาได้อีก โจทก์ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการหาหลักทรัพย์มาประกันตัวและต้องเสียชื่อเสียง

1.2 การแจ้งความเท็จของจำเลยดังกล่าวในข้อ 1.1 เป็นการที่จำเลยรู้ว่ามิได้มีการกระทำความผิดเกิดขึ้น แต่ได้แจ้งข้อความแก่ร้อยตำรวจโท อ. พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจบางนา ได้มีการกระทำความผิด เป็นเหตุให้โจทก์ได้รับความเสียหาย

ต่อมาพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องโจทก์

เหตุตามฟ้องข้อ 1.1 และ 1.2 เกิดที่แขวงบางนา เขตบางนา กรุงเทพมหานคร

โจทก์มิได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน เพราะประสงค์จะดำเนินคดีนี้เอง

ควรมิควรแล้วแต่จะโปรด

(๖)

คำขอท้ายคำฟ้องอาญา

การที่จำเลยได้กระทำตามข้อความที่กล่าวมาในคำฟ้องนั้น ข้าพเจ้าถือว่าเป็นความผิด
ต่อกฎหมาย และมาตรานี้ คือ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 137, 172, 173 และ
174

ขอศาลออกหมาย นัด จำเลยมาพิจารณาพิพากษาลงโทษตามกฎหมายและขอให้
ศาลสั่งและบังคับจำเลยตามคำขอต่อไปนี้

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

ข้าพเจ้าได้ยื่นสำเนาคำฟ้องโดยข้อความถูกต้องเป็นอย่างเดียวกัน มาด้วย 1 ฉบับ
และรอฟังคำสั่งอยู่ ถ้าไม่รอฟังถือว่าทราบแล้ว

_____ โจทก์

เรียกทรัพย์สินให้เจ้าพนักงานกระทำการหรือไม่กระทำอันเป็นคุณหรือเป็นโทษ

(๔)

คำฟ้อง

คดีหมายเลขดำที่ 000 / ๒๕ 56

ศาล อาญาธนบุรี

วันที่ 9 เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕ 56

ความ อาญา

ระหว่าง { สำนักงานอัยการสูงสุด กองคดีอาญา ธนบุรี กอง 4 โจทก์
นายเสมอ เรียกรับ จำเลย

ข้อหาหรือฐานความผิด เรียกและรับทรัพย์สินเพื่อตนเองเป็นการตอบแทนในการจงใจเจ้าพนักงานให้กระทำการหรือไม่กระทำการในหน้าที่ อันเป็นคุณหรือโทษ

ซึ่งพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลบุปผาราม ได้สอบสวนแล้ว

จำนวนทุนทรัพย์ บาท สตางค์

ข้าพเจ้า พนักงานอัยการสำนักอัยการสูงสุด กองคดีอาญา ธนบุรี กอง 4 โจทก์

เชื้อชาติ สัญชาติ อาชีพ

เกิดวันที่ เดือน พ.ศ. อายุ ปี อยู่บ้านเลขที่

หมู่ที่ ถนน ตรอก/ซอย ใกล้เคียง

ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต จังหวัด โทรศัพท์

ขอยื่นฟ้อง นายเสมอ เรียกรับ จำเลย

เชื้อชาติ ไทย สัญชาติ ไทย อาชีพ รับจ้าง

เกิดวันที่ 19 เดือน มกราคม พ.ศ. 2525 อายุ 31 ปี อยู่บ้านเลขที่ 1122/11

หมู่ที่ ถนน ตรอก/ซอย

ใกล้เคียง หลังวัดกัลยาณ ตำบล/แขวง วัดกัลยาณ

อำเภอ / เขต วัดกัลยาณ จังหวัด กรุงเทพมหานคร โทรศัพท์

หมายเหตุ ในช่องสำหรับลงชื่อโจทก์จำเลย ถ้าเป็นราษฎรให้ลงชื่อตัวชื่อสกุล ถ้าพนักงานอัยการเป็นโจทก์ให้แสดงตำแหน่ง

มีข้อความตามที่กล่าวต่อไปนี้

ข้อ 1. เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2555 เวลากลางวัน จำเลยได้บังอาจเรียกและรับทรัพย์สินคือ เงินจำนวน 115,000 บาท จากนายธรรม หรือทำ เวียงทองคำ นายยก เวียน โอสดสิน และนายเสาร์ เป็นโจรภัย ซึ่งถูกศาลจังหวัดแพร่พิพากษาจำคุก ฐานผิดพระราชบัญญัติอาชญากรรมเครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน ตามคดีอาญาหมายเลขดำที่ 484/2555 และหมายเลขแดงที่ 1115/2555 ของศาลจังหวัดแพร่ สำหรับตนและผู้อื่น เป็นการตอบแทนในการที่จะจูงใจ และได้จูงใจผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานโดยวิธีอันทุจริต ให้กระทำการในหน้าที่อันเป็นคุณแก่ นายธรรมหรือทำ เวียงทองคำ กับพวก รวม 3 คน ดังกล่าว โดยจำเลยเรียกเงินดังกล่าวเพื่อจะนำไปให้ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์คณะ 55 เพื่อให้ศาลอุทธรณ์ คณะ 55 พิพากษายกฟ้อง นายธรรม หรือทำ เวียงคำ กับพวก รวม 3 คนดังกล่าว ซึ่งเป็นคุณกับบุคคลดังกล่าว นายธรรมหรือทำ เวียงทองคำกับพวกจึงมอบเงินจำนวน 150,000 บาท ให้แก่สืบตำรวจโทโสรับ โอสดสินกุล นำไปให้จำเลยส่วนที่เหลือจะให้ภายหลังเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย

เหตุเกิดที่แขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

ข้อ 2. ต่อมาในวันเกิดเหตุเจ้าพนักงานตำรวจจับจำเลยได้พร้อมทั้งธนบัตรจำนวน 150,000 บาท กระเป๋าหนังแบบถือที่ใช้ใส่เงินจำนวน 150,000 บาท ดังกล่าว ซึ่งได้มาจากการกระทำความผิดดังกล่าวในข้อ 1. สำเนาสำนวนคดีอาญาหมายเลขดำที่ 484/2555 ของศาลจังหวัดแพร่ และม้วนเทปบันทึกเสียงระหว่างจำเลยกับสืบตำรวจโทโสรับ โอสดสินกุล เป็นของกลางนำส่งพนักงานสอบสวน ทำการสอบสวนแล้ว จำเลยให้การปฏิเสธ

ระหว่างสอบสวนจำเลยถูกควบคุมตัวอยู่ 1 วัน ได้ส่งตัวจำเลยมาศาลพร้อมฟ้องนี้แล้ว

ของกลางพนักงานสอบสวนเก็บไว้รักษา

(๖)

คำขอท้ายคำฟ้องอาญา

การที่จำเลยได้กระทำตามข้อความที่กล่าวมาในคำฟ้องนั้น ข้าพเจ้าถือว่าเป็นความผิด
ต่อกฎหมาย และมาตรานี้ คือ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 143, 34

ขอศาลได้พิจารณาพิพากษาลงโทษจำเลยตามกฎหมาย และขอศาลได้สั่ง รับของ
กลางด้วย

1.

2.

3.

4.

ข้าพเจ้าได้ยื่นสำเนาคำฟ้องโดยข้อความถูกต้องเป็นอย่างเดียวกัน มาด้วย
1 ฉบับ และรอฟังคำสั่งอยู่ ถ้าไม่รอให้ถือว่าทราบแล้ว

โจทก์

กระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หน่วงเหนี่ยว กักขัง และกรรโชกทรัพย์

(๔)

คำฟ้อง

คดีหมายเลขดำที่ 000 / ๒๕ 55

ศาล อาญา

วันที่ 8 เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕ 55

ความ อาญา

ระหว่าง { พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานคดีอาญา กอง 10 โจทก์
 พลตำรวจสมัคร แสงจันทร์กลิ่นกุล จำเลย

ข้อหาหรือฐานความผิด ทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หน่วงเหนี่ยว กักขังผู้อื่นให้ได้มาซึ่งค่าไถ่
 ให้ปราศจากเสรีภาพในร่างกาย และกรรโชกทรัพย์

ซึ่งพนักงานสอบสวน กองกำกับการ 1 กองบังคับการ กองปราบปราม ได้สอบสวนแล้ว

จำนวนทุนทรัพย์ บาท สตางค์

ข้าพเจ้า สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานคดีอาญา กอง 10 โจทก์

เชื้อชาติ สัญชาติ อาชีพ

เกิดวันที่ เดือน พ.ศ. อายุ ปี อยู่บ้านเลขที่

หมู่ที่ ถนน ตรอก/ซอย ใกล้เคียง

ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต จังหวัด โทรศัพท์

ขอยื่นฟ้อง พลตำรวจสมัคร แสงจันทร์กลิ่นกุล จำเลย

เชื้อชาติ ไทย สัญชาติ ไทย อาชีพ รับราชการตำรวจ

เกิดวันที่ 15 เดือน เมษายน พ.ศ. 2535 อายุ 22 ปี อยู่บ้านเลขที่

หมู่ที่ ถนน พระราม 6 ตรอก/ซอย

ใกล้เคียง ตำบล/แขวง สามเสนใน

อำเภอ / เขต ดุสิต จังหวัด กรุงเทพมหานคร โทรศัพท์

หมายเหตุ ในช่องสำหรับลงชื่อโจทก์จำเลย ถ้าเป็นราษฎรให้ลงชื่อตัวชื่อสกุล ถ้าพนักงานอัยการ
 เป็นโจทก์ให้แสดงตำแหน่ง

มีข้อความตามที่กล่าวต่อไปนี้

ข้อ 1. จำเลยรับราชการเป็นเจ้าพนักงานตำรวจประจำแผนก 5 กองกำกับการ 10 กองปราบปราม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีอำนาจจับกุมผู้กระทำความผิดคืออาชญากรนำส่งพนักงานสอบสวนดำเนินคดี ได้กระทำความผิดต่อกฎหมายหลายบทหลายกรรมต่างกัน คือ

เมื่อระหว่างวันที่ 26 ถึงวันที่ 27 มกราคม 2555 ทั้งเวลากลางวันและกลางคืน ต่อเนื่องกันตลอดมา จำเลยบังอาจละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริตโดยได้จับนายจรินทร์ ยอดพรหม ในข้อหาว่าทำร้ายร่างกายผู้อื่น ควบคุมตัวใส่กุญแจมือไว้ ไม่นำส่งพนักงานสอบสวนดำเนินคดีตามตำแหน่งหน้าที่ แล้วจำเลยได้บังอาจหน่วงเหนี่ยวและกักขัง นายจรินทร์ ยอดพรหม ไว้ในรถยนต์ ให้ปราศจากเสรีภาพในร่างกายเพื่อให้ได้มาซึ่งค่าไถ่ แล้วจำเลยได้บังอาจข่มขืนใจ นายเฉลิม ยอดพรหมและนางสาว ยอดพรหม บิดามารดานายจรินทร์ ยอดพรหม โดยจำเลยได้บังอาจเรียกให้นายเฉลิมและนางสาว ยอดพรหม ขอมให้เงิน 100,000 บาท แก่จำเลยเองโดยมิชอบ เพื่อจะไม่กระทำการนำส่งตัวนายจรินทร์ ยอดพรหม ให้พนักงานสอบสวนในตำแหน่งหน้าที่ของจำเลยและจะปล่อยตัวนายจรินทร์ ยอดพรหม ไป และขู่ว่าจะทำอันตรายต่อเสรีภาพของ นายจรินทร์ ยอดพรหม จนนายเฉลิม และนางสาว ยอดพรหม ขอมให้เงินตามที่จำเลยเรียกจำนวน 100,000 บาท เป็นค่าสินไถ่ นายจรินทร์ ยอดพรหม แต่บุคคลทั้งสองไม่มีเงินชำระให้จำเลยในทันที จำเลยจึงได้บังอาจหน่วงเหนี่ยวและกักขังนายจรินทร์ ยอดพรหม ไว้เพื่อให้ได้มาซึ่งค่าไถ่นั้น ให้นายจรินทร์ ยอดพรหม ปราศจากเสรีภาพในร่างกาย

เหตุเกิดเกี่ยวพันกันที่แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร แขวงพระโขนง เขตพระโขนง กรุงเทพฯ แขวงศิริราช เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร และตำบลบางปู อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ

ข้อ 2. วันที่ 27 มกราคม 2555 เจ้าพนักงานจับจำเลยได้ในขณะที่นำตัวนายจรินทร์ ยอดพรหม ไปแลกค่าไถ่ ชั้นสอบสวนจำเลยไม่ยอมให้การ คดีมีมูล

ระหว่างสอบสวน จำเลยถูกควบคุมตัวตั้งแต่วันถูกจับตลอดมา แล้วถูกขังอยู่ตามคดีดำที่ พ. 207/2555 ของศาลนี้ ขอให้เบิกตัวมาพิจารณาต่อไปด้วย

(๖)

คำขอท้ายคำฟ้องอาญา

การที่จำเลยได้กระทำตามข้อความที่กล่าวมาในคำฟ้องนั้น ข้าพเจ้าถือว่าเป็นความผิด
ต่อกฎหมาย และมาตรานี้ คือ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 149, 157, 310, 310 ทวิ
313, 337, 90, 91 พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2502 มาตรา 5, 13
พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2537 มาตรา 3
พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2530 มาตรา 6
พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2526 มาตรา 4

ขอศาลได้พิจารณาพิพากษาลงโทษจำเลยตามกฎหมาย และขอศาลได้สั่ง

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

ข้าพเจ้าได้ยื่นสำเนาคำฟ้องโดยข้อความถูกต้องเป็นอย่างเดียวกัน มาด้วย
1 ฉบับ และรอฟังคำสั่งอยู่ ถ้าไม่รอให้ถือว่าทราบแล้ว

_____ โจทก์

เป็นเจ้าพนักงานใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบ

(๔)

คำฟ้อง

คดีหมายเลขดำที่ 000 / ๒๕ 54

ศาล จังหวัดฉะเชิงเทรา

วันที่ 4 เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕ 54

ความ อาญา

ระหว่าง { พนักงานอัยการจังหวัดฉะเชิงเทรา โจทก์

นายพรเมตร พริยะนิชพากุล จำเลย

ข้อหาหรือฐานความผิด เป็นเจ้าพนักงานใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบ ข่มขืนใจเพื่อให้บุคคลอื่น
มอบให้ซึ่งทรัพย์สินแก่ตนเอง และเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต และปฏิบัติหน้าที่
โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด

ซึ่งพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรเมืองฉะเชิงเทรา ได้สอบสวนแล้ว

จำนวนทุนทรัพย์ บาท สตางค์

ข้าพเจ้า พนักงานอัยการจังหวัดฉะเชิงเทรา โจทก์

เชื้อชาติ สัญชาติ อาชีพ

เกิดวันที่ เดือน พ.ศ. อายุ ปี อยู่บ้านเลขที่

หมู่ที่ ถนน ตรอก/ซอย ใกล้เคียง

ตำบล อำเภอ จังหวัด โทรศัพท์

ขอยื่นฟ้อง นายพรเมตร พริยะนิชพากุล จำเลย

เชื้อชาติ ไทย สัญชาติ ไทย อาชีพ รับราชการ

เกิดวันที่ 28 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2510 อายุ 46 ปี อยู่บ้านเลขที่

หมู่ที่ ถนน ตรอก/ซอย

ใกล้เคียง ตำบล/แขวง บางชื่อ

อำเภอ / เขต บางชื่อ จังหวัด กรุงเทพมหานคร โทรศัพท์

หมายเหตุ ในช่องสำหรับลงชื่อโจทก์จำเลย ถ้าเป็นราษฎรให้ลงชื่อตัวชื่อสกุล ถ้าพนักงานอัยการ
เป็นโจทก์ให้แสดงตำแหน่ง

มีข้อความตามที่กล่าวต่อไปนี้

ข้อ 1. เมื่อระหว่างวันที่ 5 เมษายน 2554 เวลากลางวัน ถึงวันที่ 13 มีนาคม 2554 เวลากลางวันต่อเนื่องกัน จำเลยซึ่งเป็นเจ้าพนักงานได้บังอาจปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต และปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่นายจำรัส เงินล้าน และนายประพันธ์ เกาะกา กล่าวคือ จำเลยนี้ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานที่ดิน มีตำแหน่งเป็นเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดฉะเชิงเทรา มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับโฉนดที่ดินจังหวัดฉะเชิงเทรา รวมตลอดถึงการรับจดทะเบียนจำนองโฉนดที่ดินและลงนามการจดทะเบียนจำนองในฐานะเจ้าพนักงานที่ดิน ได้บังอาจใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบ จูงใจและข่มขู่ให้นายจำรัส เงินล้าน ผู้เสียหายซึ่งได้รับมอบอำนาจ นายประพันธ์ เกาะกา ผู้รับจำนอง ให้นำเอกสารหลักฐานพร้อมโฉนดที่ดิน เลขที่ 13326 จำนวน 1 แปลง นายสมคิด รวนน้อย ผู้จำนองจะนำไปจำนองกับนายประพันธ์ เกาะกา ไปยื่นขอจดทะเบียนจำนองที่ดินแปลงดังกล่าวกับจำเลย โดยจำเลยอ้างว่าบิดามารดาของนายประพันธ์ เกาะกา มีสัญญาซื้อขายดินนาม นายประพันธ์ เกาะกา จึงทำนิติกรรมจดทะเบียนรับจำนองโฉนดที่ดินรายนี้ไม่ได้ แต่จะทำได้ก็ต่อเมื่อจ่ายเงินจำนวน 1,000 บาท (ซึ่งไม่ใช่ค่าธรรมเนียมและค่าอากรในการรับจดทะเบียนจำนอง) ให้แก่จำเลย มิฉะนั้น จำเลยจะไม่รับจดทะเบียนจำนอง และลงนามการจดทะเบียนจำนองโฉนดที่ดินรายนี้ให้แก่ผู้เสียหาย ความจริงแล้วตามกฎหมายและระเบียบของกรมที่ดิน นายประพันธ์ เกาะกา ไม่ได้ต้องห้ามมิให้จดทะเบียนรับจำนองโฉนดที่ดินดังกล่าวแต่ประการใด และจำเลยต้องรับจดทะเบียนจำนองโฉนดที่ดินแปลงนี้ให้ผู้เสียหาย และนายประพันธ์ เกาะกา ทั้งนี้ การที่จำเลยใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบ จูงใจและข่มขู่ให้ผู้เสียหายดังกล่าวก็โดยมีเจตนาเพื่อให้ผู้เสียหายมอบให้และหามาให้ซึ่งทรัพย์สินเป็นเงิน 1,000 บาท แก่จำเลย จนผู้เสียหายยอมจำยอม แต่ต้องรองจำนวนเงินที่จำเลยเรียกร้องจนลดลงเหลือ 300 บาท และได้มอบเงินจำนวน 300 บาท ให้แก่จำเลยไปจำเลยจึงดำเนินการรับจดทะเบียนจำนอง และลงนามการจดทะเบียนจำนองโฉนดที่ดินให้ผู้เสียหาย

เหตุเกิดที่ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

ข้อ 2. ในวันที่ 7 เมษายน 2554 เจ้าพนักงานจับจำเลยได้พร้อมด้วยเงินสดจำนวน 300 บาท ของผู้เสียหายที่จำเลยได้จากการใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบดังกล่าวในฟ้องข้อ 1. เป็นของกลาง นำส่งพนักงานสอบสวน ทำการสอบสวนแล้ว

ชั้นสอบสวนจำเลยให้การปฏิเสธ

ระหว่างสอบสวน จำเลยถูกควบคุมตัว 1 วัน แล้วมีประกันตัวไปตลอดมา ได้ส่งตัวจำเลยมาศาลพร้อมฟ้องนี้แล้ว

ของกลาง ผู้เสียหายได้รับคืนไปแล้ว

(๖)

คำขอท้ายคำฟ้องอาญา

การที่จำเลยได้กระทำตามข้อความที่กล่าวมาในคำฟ้องนั้น ข้าพเจ้าถือว่าเป็นความผิด
ต่อกฎหมาย และมาตรานี้ คือ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 148, 157 พระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2502 มาตรา 4, 13

ขอศาลได้พิจารณาพิพากษาลงโทษจำเลยตามกฎหมาย และขอศาลได้สั่ง

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

ข้าพเจ้าได้ยื่นสำเนาคำฟ้องโดยข้อความถูกต้องเป็นอย่างเดียวกัน มาด้วย 1 ฉบับ
และรอฟังคำสั่งอยู่ ถ้าไม่รอให้ถือว่าทราบแล้ว

_____ โจทก์

เป็นเจ้าพนักงานใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบ

(๔)

คำฟ้อง

คดีหมายเลขดำที่ 000 /๒๕ 56

ศาล จังหวัดสุพรรณบุรี

วันที่ 30 เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕ 56

ความ อาญา

ระหว่าง { พนักงานอัยการจังหวัดสุพรรณบุรี โจทก์

นายไพรัส ทูจรัตกุล จำเลย

ข้อหาหรือฐานความผิด เป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบและโดยทุจริต มีหน้าที่ทำเอกสารรับรองเป็นหลักฐานว่าตนได้กระทำการอย่างใดขึ้นอันเป็นความเท็จ

ซึ่งพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรเมืองจังหวัดสุพรรณบุรี ได้สอบสวนแล้ว

จำนวนทุนทรัพย์ บาท สตางค์

ข้าพเจ้า พนักงานอัยการจังหวัดสุพรรณบุรี โจทก์

เชื้อชาติ สัญชาติ อาชีพ

เกิดวันที่ เดือน พ.ศ. อายุ ปี อยู่บ้านเลขที่

หมู่ที่ ถนน ตรอก/ซอย ใกล้เคียง

ตำบล อำเภอ จังหวัด โทรศัพท์

ขอยื่นฟ้อง นายไพรัส ทูจรัตกุล จำเลย

เชื้อชาติ ไทย สัญชาติ ไทย อาชีพ รับจ้าง

เกิดวันที่ 8 เดือน เมษายน พ.ศ. 2510 อายุ 46 ปี อยู่บ้านเลขที่ 46

หมู่ที่ ถนน ตรอก/ซอย

ใกล้เคียง ตำบล/แขวง กापสินธุ์

อำเภอ / เขต เมืองกาพสินธุ์ จังหวัด กापสินธุ์ โทรศัพท์

หมายเหตุ ในช่องสำหรับลงชื่อโจทก์จำเลย ถ้าเป็นราษฎรให้ลงชื่อตัวชื่อสกุล ถ้าพนักงานอัยการเป็นโจทก์ให้แสดงตำแหน่ง

มีข้อความตามที่กล่าวต่อไปนี้

ข้อ 1. ขณะเกิดเหตุคดีนี้ จำเลยรับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งเจ้าศาลจังหวัดสุพรรณบุรี (เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 6) มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารงานธุรการของศาลจังหวัดสุพรรณบุรี และงานอื่นๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย นอกจากนี้ยังปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเป็นเจ้าพนักงานบังคับคดีตามคำสั่งของศาลจังหวัดสุพรรณบุรี

ในการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเจ้าพนักงานบังคับคดี จำเลยจะต้องปฏิบัติตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งกำหนดไว้ และจะต้องปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. 2522 ด้วย กล่าวคือ การขายทอดตลาดทรัพย์สินให้แสดงความตกลงขายด้วยวิธีเคาะไม้ และจะต้องมีการสุราคาระหว่างจำนวนเงินที่มีผู้สุราคารด้วย เมื่อขายทอดตลาดที่เป็นทรัพย์สินที่เป็นที่ดิน จำเลยอาจผ่อนผันให้ผู้ซื้อวางเงินมัดจำไม่เกินร้อยละ 25 ของราคาซื้อ และนำเงินดังกล่าวส่งมอบให้เจ้าหน้าที่การเงินเก็บรักษาไว้ นอกจากนี้จำเลยมีหน้าที่กรอกข้อความในบันทึกการขายทอดตลาด และทำรายงานเกี่ยวกับการขายทอดตลาดให้ผู้พิพากษาทราบไว้ในสำนวน

ข้อ 2. จำเลยได้อาศัยในการที่ตนเป็นเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจหน้าที่ในฐานะเป็นเจ้าพนักงานบังคับคดีกระทำความผิดต่อกฎหมายหลายบทหลายกระทงต่างกรรมต่างวาระกัน กล่าวคือ

ก. เมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2554 เวลากลางวัน ศาลจังหวัดสุพรรณบุรี ได้ออกหมายบังคับคดีตั้งจำเลยเป็นเจ้าพนักงานบังคับคดีจัดการยึดทรัพย์ของลูกหนี้ตามคำพิพากษาในคดีแพ่งของศาลจังหวัดสุพรรณบุรี คดีหมายเลขแดงที่ 1438/2554 ซึ่งต่อมาจำเลยได้ดำเนินการยึดที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ 12854 และบ้านสองชั้นของนายสำราญ ตามดวงเกิด ไว้และได้รับอนุญาตจากศาลจังหวัดสุพรรณบุรีให้ขายทอดตลาดทรัพย์สินที่ยึดมา และจำเลยได้ประกาศขายทอดตลาดทรัพย์สินดังกล่าว ลงวันที่ 29 สิงหาคม 2555 โดยจะทำการขายทอดตลาดทรัพย์สินดังกล่าวในวันที่ 7 ตุลาคม 2555 เวลา 10.00 นาฬิกา

ครั้งต่อมาเมื่อวันที่ 7 ตุลาคม 2555 เวลากลางวัน จำเลยได้บังอาจปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบและโดยทุจริต โดยไม่จัดให้มีการขายทอดตลาด ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 509 เพื่อให้มีการสุราคารในการขายทอดตลาดทรัพย์สินดังกล่าว และมีได้แสดงความตกลงด้วยเคาะไม้หรือด้วยวิธีอื่นอย่างใดอย่างหนึ่งตามจารีตประเพณีในการขายทอดตลาดตามหน้าที่ของจำเลย ตามที่กำหนดไว้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. 2522 ดังกล่าว

แต่จำเลยได้บังอาจเรียกให้นายสามารถตั้งจันทรบุณ นายวิชัย ธรรมจับจด และนายจำรุณ เทียว
 แห่ง ทั้งสามคนซึ่งมีความประสงค์จะเข้าเสนอราคาซื้อทรัพย์สินที่ขายทอดตลาดดังกล่าวให้ลง
 ชื่อในบันทึกการขายทอดตลาดเป็นผู้เสนอราคา และให้นายสามารถ ตั้งจันทรบุณ ลงชื่อเป็น
 ผู้เสนอราคาสูงสุดสำหรับทรัพย์สินทั้งสองรายการ และให้นายสามารถ ตั้งจันทรบุณ มอบเงิน
 ให้จำเลย 30,000 บาท เป็นการวางมัดจำแต่จำเลยทำสัญญาวางเงินระบุจำนวนเงินเพียง 20,000
 บาท และนำเงิน 10,000 บาท ของนายสามารถ ตั้งจันทรบุณ ไปเป็นประโยชน์ส่วนตัวโดย
 ทุจริตเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดสุพรรณบุรี ผู้พิพากษาศาลจังหวัด
 สุพรรณบุรี ศาลจังหวัดสุพรรณบุรี กระทรวงยุติธรรมและนายสามารถ ตั้งจันทรบุณ

..... ข. ตามวันเวลาดังกล่าวในฟ้องข้อ 1 ก. ภายหลังจากที่จำเลยได้กระทำความผิด
 ดังกล่าวในฟ้องข้อ 1 ก. แล้วจำเลยซึ่งมีหน้าที่กรอกข้อความในบันทึกการขายทอดตลาด และทำ
 รายงานเกี่ยวกับการขายทอดตลาดให้ผู้พิพากษาศาลจังหวัดสุพรรณบุรี และอนุมัติให้ขายทรัพย์สิน
 ทั้งสองรายการ ได้อันเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการของจำเลย จำเลยได้บังอาจกรอกข้อความ
 อันเป็นเท็จลงในบันทึกการขายทอดตลาด 2 ฉบับว่า มีผู้เสนอราคาขาย 3 คน คือ นายสามารถ
 ตั้งจันทรบุณ นายจำรุณ เทียวแห่ง และนายวิชัย ธรรมจับจด อันเป็นความเท็จ เนื่องจากบุคคล
 ทั้งสามมิได้สุ้ราคาในการขายทอดตลาดทรัพย์สินดังกล่าวแต่อย่างใด และบังอาจทำเอกสาร
 รับรองเป็นหลักฐานว่า จำเลยได้จัดให้มีการขายทอดตลาด จัดให้มีผู้สุ้ราคา และทำการขาย
 ทอดตลาดได้โดยมีนายสามารถ ตั้งจันทรบุณ เป็นผู้ให้ราคาสูงสุด อันเป็นความเท็จ เนื่องจาก
 ไม่มีผู้สุ้ราคาและไม่มีการขายทอดตลาดที่ชอบด้วยกฎหมาย ตามประมวลกฎหมายแพ่งและ
 พินิชัย มาตรา 509 แต่อย่างใด กับจำเลยได้บังอาจทำรายงานเจ้าหน้าที่ต่อศาล ลงวันที่ 7 ตุลาคม
 2555 โดยมีข้อความว่า ในวันที่ 7 ตุลาคม 2555 เวลา 10.00 นาฬิกา มีผู้มาสุ้ราคา 3 คน และทั้ง
 สามคนมีการเสนอราคา และนายสามารถ ตั้งจันทรบุณ เป็นผู้เสนอราคาสูงสุดสำหรับทรัพย์สิน 2
 รายการ เสนอศาลจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อขออนุมัติให้ขายทรัพย์สินทั้งสองรายการได้ ซึ่งเป็นความ
 เท็จ แต่จำเลยได้รับรองเป็นหลักฐานว่า จำเลยได้ทำการขายทอดตลาด และมีผู้เสนอราคาต่อหน้า
 ตน อันเป็นการรับรองอันเป็นเท็จ

..... เหตุในฟ้อง ข้อ 2. ก. และ ข. เกิดที่ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี
 ข้อ 3. ต่อมาวันที่ 9 มกราคม 2556 จำเลยเข้ามอบตัวต่อพนักงานสอบสวน ทำการ
 สอบสวนแล้ว

..... ขึ้นสอบสวนจำเลยให้การปฏิเสธ คดีมีมูล
 ระหว่างสอบสวนจำเลยไม่ถูกควบคุมตัว โดยได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวมาโดย
 ตลอด ได้ส่งตัวจำเลยมาศาลพร้อมฟ้องนี้แล้ว